

Sygn. akt I C 1025/16

POSTANOWIENIE

Gliwice, dnia 2 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Gliwicach Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Korfanty

Protokolant: Anna Szner

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2017 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa(...)Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko S. Z. (1)

o zapłatę

postanawia:

umorzyć postępowanie.

SSR Grzegorz Korfanty

Sygn. akt I C 1025/16

UZASADNIENIE

(...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, w dniu 16 lutego 2016 roku wniósł o zasądzenie od S. Z. (2) kwoty 36 943,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu. Uzasadniając swoje roszczenie powód podał, że pozwany zawarł w dniu 13 października 1999 roku z Bankiem (...) Spółką Akcyjną umowę bankową na podstawie której pozwany otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną, jednocześnie pozwany zobowiązał się do zwrotu owej kwoty w warunkach określonych w tejże umowie. Pozwany nie wywiązał się z przejętego na siebie zobowiązania, wobec czego niespłacona kwota należności głównej wraz z odsetkami za opóźnienie stała się wymagalna. Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

W dalszej części uzasadnienia powód wskazał, że pierwotny wierzyciel Bank (...) Spółka Akcyjna w dniu 27 października 2004 roku zawarła z (...) Spółką Akcyjną umowę przelewu wierzytelności, cedując na jego rzecz całość praw i obowiązków, wynikających z zawartej z pozwanym umowy. Następnie w dniu 7 listopada 2005 roku (...) Spółka Akcyjna scedowała przedmiotową wierzytelność na rzecz (...)z kolej (...)w dniu 10 października 2006 roku zbył dochodzona wierzytelność na rzecz powoda.

Pozwany na rozprawie w dniu 21 listopada 2016 roku oświadczył, że nie uznaje powództwa, a ponieważ pozew otrzymał dnia 16 listopada 2016 roku, nie upłynął jeszcze termin do złożenia odpowiedzi na pozew, z uwagi na co pozwany wniósł o określenie terminu do sporządzenia odpowiedzi na pozew, gdzie pozwany wypowie się co do dochodzonego roszczenia i zgłosi wnioski dowodowe.

W określonym terminie pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu pozwany wskazał, że powód nie wykazał istnienia dochodzonej należności, wskazując, że umowa

przelewu wierzytelności nie stanowi dowodu istnienia wierzytelności, a jedynie faktu zawarcia umowy pomiędzy stronami. Pozwany wskazał, że załącznik do umowy przelewu wierzytelności, który stwierdza rzekomą wierzytelność nie jest opatrzony żadnym podpisem, nie może więc być traktowany jako dowód oświadczenia woli stron. Jednocześnie pozwany wskazał, że od daty powstania wierzytelności minęło 17 lat i przez ten okres była ona jedynie przedmiotem przelewów pomiędzy firmami windykacyjnymi, bez kierowania jej na drogę egzekucji sądowej. Z ostrożności procesowej pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Pismem z dnia 4 stycznia 2017 roku powód cofnął powództwo w całości i wniósł o umorzenie postępowania, zwrot połowy uiszczonej opłaty od pozwu.

Na rozprawie w dniu 2 lutego 2017 roku pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu.

Sąd zważył co następuje:

Postępowanie należało umorzyć.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Natomiast w myśl przepisu art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa (art. 203 § 4 k.p.c.).

Powód cofnął pozew po rozpoczęciu rozprawy. Pozwany wyraził zgodę na cofnięcie pozwu. Przed Okoliczności sprawy wskazywały, że cofnięcie pozwu nie było sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego i nie zmierzało do obejścia prawa. W świetle powyższego cofnięcie pozwu uznać należało za dopuszczalne i skuteczne.

Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c. Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji, biorąc pod uwagę wynik całego postępowania. Cofnięcie pozwu jest równoznaczne przegraniu sprawy. Mając na uwadze powyższe o kosztach procesu w niniejszej sprawie Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca proces obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Mając na względzie fakt, że pozwany nie był w niniejszej sprawie reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, ani też nie poniósł żadnych opłat w związku z kosztami sądowymi, Sąd odstąpił od rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Powód składając oświadczenie w przedmiocie cofnięcia powództwa, złożył wniosek o zwrot połowy uiszczonej od pozwu opłaty, a jako podstawę wskazał art. 79 ust 1 pkt 3 lit a ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm). Powołany przez powoda przepis stanowi, że Sąd zwraca połowę uiszczonej opłaty od pisma cofniętego przed rozpoczęciem posiedzenia, na który sprawa została skierowana. Wniosek był bezzasadny. W toku procesu sprawa została skierowana na dwa posiedzenia jawne, które odbyły się dnia 21 listopada 2016 roku oraz dnia 2 lutego 2017 roku. Wprawdzie powód złożył wniosek o zniesienie terminu rozprawy z dnia 2 lutego 2017 roku, jednak nawet gdyby Sąd przychylił się do tegoż wniosku to z uwagi na pierwszy termin rozprawy, który odbył się dnia 21 listopada 2016 roku, wniosek powoda i tak byłby bezprzedmiotowy. Sąd zważył, że zapis art. 79 u.k.s.c. zawiera enumeratywny wykaz zdarzeń w których Sąd dokonuje zwrotu uiszczonej opłaty od pozwu, jednakże żaden z nich nie znajduje odniesienia do niniejszej sprawy. Uwzględniając zaistniały stan Sąd nie znalazł podstaw do zwrotu opłaty uiszczonej w sprawie opłaty od pozwu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w związku z art. 203 § 1 k.p.c. orzekła jak w treści postanowienia.

SSR Grzegorz Korfanty